Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

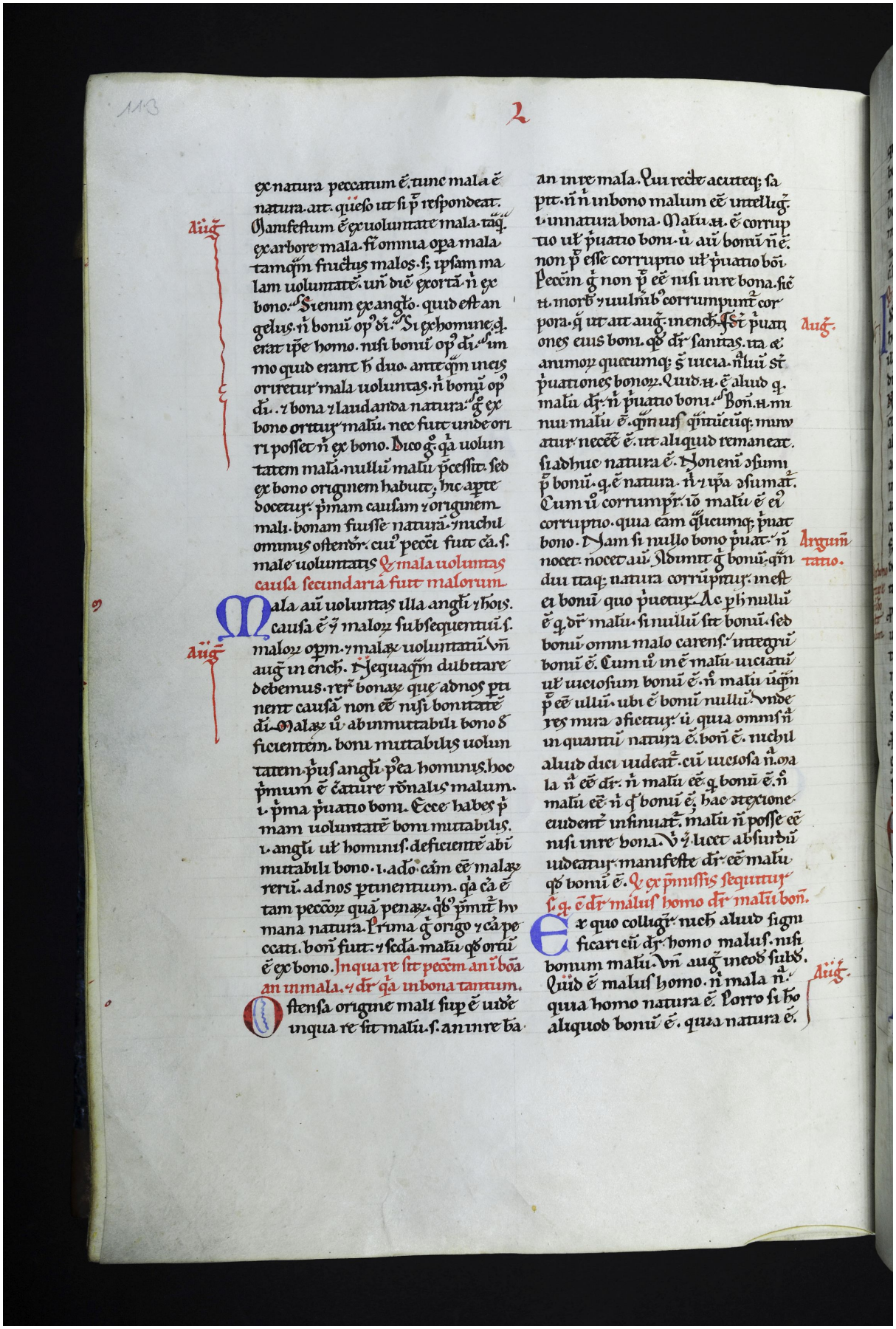

113 2

ex natura peccatum ē. tunc mala ē
natura. aut. quēso ut si p̄ respondeat.
Aug. Manifestum ē ex uoluntate mala. tāq̄
ex arbore mala. fi omnia opa mala
tamq̄m fructus malos. s. ipsam ma
lam uoluntatē. unde exortā. n̄ ex
bono. Si enim ex angło. quid est an
gelus. n̄ bonū op̄ dī. Si ex homine. q.
erat ipse homo. nisi bonū op̄ dī. Im
mo quid erant h̄ duo. antē q̄m uicis
oriretur mala uoluntas. n̄ bonū op̄
dī. ⁊ bona ⁊ laudanda natura. q̄ ex
bono ortus malū. nec fuit unde ori
ri posset n̄ ex bono. Dico q̄. qā uolun
tatem malā. nullū malū p̄cessit. sed
ex bono originem habuit, hic apte
docetur. p̄mam causam ⁊ originem
mali. bonam fuisse naturā. ⁊ nichil
omnino ostendit. cui p̄ecēt fuit cā. s.
male uoluntatis & mala uoluntas
causa secundaria fuit malorum.

Mala aut uoluntas illa angli ⁊ hois.
causa ē ⁊ malor subsequentiū. s.
malor opm. ⁊ malae uoluntatis. Vnde
Aug. in ench. Sequaq̄m dubitare
debemus. res bonae quae ad nos pti
nent causā non esse nisi bonitatē
dī. Malae ū ab immutabili bono de
ficientem. boni mutabilis uolun
tatem. p̄ius angli. p̄ea hominis. hoc
p̄mum ē cātare rōnalis malum.
i. p̄ma p̄uatio boni. Ecce habes p̄
mam uoluntatē boni mutabilis.
i. angli ut hominis. deficientē ab
immutabili bono. i. ado cām esse malae
rerū. ad nos ptinentium. qā cā ē
tam peccor quā penae. qd̄ p̄mit hu
mana natura. Prima q̄ origo ⁊ cā pe
cātis. bonū fuit. ⁊ sedā malū qd̄ ortū
ē ex bono. In qua re sit peccēm an n̄ bōa
an in mala. ⁊ dī qā in bona tantum.

Ostensa origine mali sup ē unde
in qua re sit malū. s. an in re ba
an in re mala. Qui recte acuteq; sa
pit. n̄ n̄ in bono malum esse intelligit.
i. in natura bona. Malū. n. ē corrup
tio ut p̄uatio boni. ū aut bonū n̄ ē.
non p̄ esse corruptio ut p̄uatio bōi.
Peccēm q̄ non p̄ esse nisi in re bona. sic
et mors ⁊ uulnerib̄ corrumpunt cor
pora. q̄ ut ait aug. in ench. Est p̄uat Aug.
ones eius boni. qd̄ dī sanitas. ita et
animor quecumq; s̄ uicia. n̄ lui sed
p̄uationes bonor. Quid. n. ē aliud q.
malū dī. n̄ p̄uatio boni. Bon. n. mi
nui malū ē. q̄m nus q̄ minuitur
minuatur necesse ē. ut aliquid remaneat.
si adhuc natura ē. Non enim assumi
p̄ bonū. q. ē natura. n̄ ⁊ ipa assumat.
Cum ū corrumpit. iō malū ē ei
corruptio. quia eam q̄licumq; p̄uat
bono. Nam si nullo bono p̄uat. n̄ Argum̄
nocet. nocet aut. Admitit q̄ bonū. q̄m tatio.
dui ttaq; natura corrūpitur. nest
ei bonū quo p̄uetur. Ac ph nullū
ē q. dī malū. si nullū sit bonū. sed
bonū omni malo carens. integrū
bonū ē. Cum ū in ē malū uiciatū
ut uiciosum bonū ē. n̄ malū ūq̄m
p̄ esse ullū. ubi ē bonū nullū. Vnde
res mira affitur. ū quia omnis n̄
in quantū natura ē. bon ē. nichil
aliud dici uideat. cui uiciosa n̄ ora
la n̄ esse dī. n̄ malū esse. q. bonū ē. n̄
malū esse. n̄ q̄ bonū ē, hac ratione
euidenter insinuat. malū n̄ posse esse
nisi in re bona. Vt ⁊ licet absurdū
uideatur manifeste dī. esse malū
qd̄ bonū ē. & ex p̄missis sequitur
s. q. ē dī malus homo dī malū bon.

Ex quo colligit. nichil aliud signi
ficari cū dī. homo malus. nisi
bonum malū. Vnde aug. in eod̄ lib̄.
Quid ē malus homo. n̄ mala n̄. Aug.
quia homo natura ē. Porro si ho
aliquod bonū ē. quia natura ē.